

Pojęcia stosowane w statystyce publicznej

Zanieczyszczenia pyłowe

Nazwa angielska: **Particulates pollutants**

Definicja:

Emisja do atmosfery stałych cząstek o rozdrobieniu makroskopowym i koloidalnym, których stężenie przekracza średnią zawartość tych substancji w powietrzu czystym, negatywnie oddziałując na zdrowie człowieka oraz na stan i jakość środowiska.

Dodatkowe wyjaśnienia metodologiczne:

Zanieczyszczenia pyłowe dzieli się w zależności od wymiarów ziaren na: pyły o rozdrobieniu makroskopowym o wymiarach ziaren od 1 do 1000 μm oraz pyły o rozdrobieniu koloidalnym o wymiarach ziaren od 0,001 do 1 μm . W zależności od źródła pochodzenia pyłu lub formy jego występowania stosuje się podział na: pyły dyspersyjne, tzn. powstałe wskutek mechanicznego rozdrabniania ciał stałych (np. pył węglowy przy kruszeniu i mieleniu węgla w zakładach energetycznych) oraz pyły kondensacyjne, powstałe w wyniku skraplania się i zestalania par różnych substancji chemicznych (np. sadza), występujące tylko w klasie o rozdrobieniu koloidalnym. Powstawanie zanieczyszczeń pyłowych wiąże się nierozdzielnie ze wszystkimi procesami produkcyjnymi i procesami spalania. Szczególnie duże ilości pyłów powstają przy spalaniu paliw stałych. Ilość i charakterystyka pyłów, jakie powstają w procesie spalania paliw stałych zależy od:

- 1) rodzaju paliwa – stopnia rozdrobienia, zawartości i składu mineralogicznego popiołu, spiekalności, zawartości części lotnych, wilgotności itp.,
- 2) warunków spalania – rodzaju rusztu, natężenia cieplnego komory paleniskowej, temperatury spalania, warunków przepływu powietrza i spalin itp.. Ponadto "pyłotwórcze" są także procesy metalurgiczne oraz produkcja materiałów budowlanych, a zwłaszcza produkcja cementu. Do zanieczyszczeń pyłowych zaliczane są pyły: ze spalania paliw, cementowo-wapiennicze i materiałów ogniotrwałych, krzemowe, nawozów sztucznych, węglowo-grafitowe i sadza, węgla brunatnego, środków powierzchniowo-czynnych i polimerów oraz szczególnie niebezpieczne zanieczyszczenia pyłowe takie jak: chrom, rtęć, ołów, kadm, arsen, cynk, mangan i in.. Do pyłów szczególnie toksycznych należą także węglowodory aromatyczne (w tym rakotwórczy benzopiren). O stopniu szkodliwości pyłów decyduje ich stężenie w atmosferze, skład chemiczny i mineralogiczny. Z pyłów mineralogicznych najbardziej szkodliwy jest kwarc.

Źródło definicji:

- rozporządzenie Rady Ministrów z dnia 22 grudnia 2017 r. w sprawie jednostkowych stawek opłat za korzystanie ze środowiska

Miejsce publikacji: (Dz. U. poz. 2490)

- Definicje pojęć z zakresu ochrony środowiska

Autor: Główny Urząd Statystyczny

Miejsce publikacji: GUS, Warszawa 1996 r.

Pojęcie podrzędne:

- Emisja zanieczyszczeń powietrza
- Imisja zanieczyszczeń
- Pył zawieszony

Dziedzina:

Stan i ochrona środowiska

Jednostka odpowiedzialna merytorycznie:

GUS - Departament Rolnictwa i Środowiska

e-mail: Sekretariat-RiS@stat.gov.pl